

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Азадський університет
Каракалтакський державний університет
Київський національний університет технологій та дизайну
Луцький національний технічний університет
Національна металургійна академія України
Національний університет «Львівська політехніка»
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Одеський національний політехнічний університет
Сумський національний аграрний університет
Східно-Казахстанський державний технічний
університет ім. Д. Серікбаєва
Технічний університет Кошице
Українська асоціація якості
Українська інженерно-педагогічна академія
Університет Барода
Університет ім. Й. Гуттенберга
Університет «Politechnika Świętokrzyska»
Харківський національний університет
міського господарства ім. О. М. Бекетова
Херсонський національний технічний університет

СИСТЕМИ РОЗРОБЛЕННЯ ТА ПОСТАНОВЛЕННЯ ПРОДУКЦІЇ НА ВИРОБНИЦТВО. ІНДУСТРІЯ 4.0. СУЧАСНИЙ НАПРЯМОК АВТОМАТИЗАЦІЇ ТА ОБМІНУ ДАНИМИ У ВИРОБНИЧИХ ТЕХНОЛОГІЯХ

Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, 22–26 травня 2017 року)

Сайт конференції: <http://srpv.sumdu.edu.ua>.

Суми
Сумський державний університет
2017

заходи з розвитку інноваційної культури стосуються лише її організаційної складової, на решті (34%) – організаційної і мотиваційної. Проте на жодному з підприємств не приділяється уваги інтелектуально-креативній складовій інноваційної культури.

Аналіз результатів дослідження свідчить, що менеджмент вищої і середньої ланки аналізованих підприємств у цілому вірно розуміє роль інноваційної культури як фактору активізації інноваційної діяльності. Проте існує ряд проблем, які потребують свого розв'язання. До слід віднести:

- нечітке розуміння менеджментом підприємств сутності інноваційної культури;

- слабкі уявлення про структуру інноваційної культури і склад елементів її складових підсистем;

- відсутність практично-орієнтованих дієвих методик діагностики стану інноваційної культури підприємства; обмеженість інструментів і методів управління розвитком інноваційної культури.

Отримані результати дослідження розкривають основні проблеми і визначають перспективи формування інноваційної культури підприємства. Вони можуть бути покладені в основу розроблення теоретико-методологічних засад ефективного механізму формування інноваційно-сприятливого середовища на промислових підприємствах на основі їх розвитку інноваційної культури.

Список літератури

1. Шипуліна Ю.С. Оптимізація рівня інноваційної культури підприємства з позицій забезпечення його економічної безпеки / Ю.С. Шипуліна, Н.С. Ілляшенко // Маркетинг і менеджмент інновацій. - 2015. - № 2. – С. 159-169.

2. Шипуліна Ю.С. Проблеми і перспективи формування і розвитку інноваційної культури (на прикладі промислових підприємств Сумщини) // Ефективна економіка. - 2015. - № 9. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4304>

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ НАУКОВИМИ ПРОЕКТАМИ В МАШИНОБУДУВАННІ

Штефан Є.В., д.т.н. проф., Литвиненко О.А., д.т.н. проф., Пащенко Б.С., асп., НУХТ, Київ

Відомо, що від науково-технічного потенціалу машинобудівної галузі суттєво залежать показники валового національного продукту, оскільки саме машинобудування утворює розвинену інфраструктуру країни.

Враховуючи переважну неконкурентноспроможність продукції на світовому ринку машинобудування, потрібна комплексна система управління інноваційними проектами та розроблення ефективних управлінських заходів.

Такий підхід передбачає оперативність і якість рішень, їх конкретизацію та інформаційну насиченість.

Одним з найважливіших напрямків підготовки та управління науковими проектами в машинобудуванні є пошук раціональних технічних рішень для створення або вдосконалення (модернізації) виробів машинобудування та умов їх експлуатації.

Першим етапом є вибір напрямку наукових досліджень, який здійснюється за результатами аналітичного огляду науково-технічної інформації, оцінювання можливості реалізації одержаних результатів та їх техніко-економічного обґрунтування.

На другому етапі виконується теоретичні та експлуатаційні дослідження, на третьому – узагальнення та аналіз одержаних результатів. На підставі оцінювання здійснюється висновок про відповідність результатів технічному завданню або про необхідність додаткових досліджень.

Варто відзначити, що механізм управління інноваційним науковим проектом є активною складовою в комплексі структурних елементів системи управління.

До особливостей управління науковими проектами в машинобудуванні, на погляд авторів, необхідно віднести:

- необхідність постійного впровадження наукових розробок у виробництво, забезпечення наукоємності галузі;
- на базі машинобудування забезпечення технічного розвитку інших галузей промисловості;
- розвиток системи інженерної освіти, в тому числі професійно-технічної;
- використання у виробництві сучасного обладнання, приладів та інших засобів вимірювання та технічного контролю;
- високий рівень логістичних рішень та розвинену інфраструктуру;
- можливість оперативної адаптації до зміни економічної ситуації, зовнішніх та внутрішніх умов;
- можливість вдосконалення системи управління за рахунок підвищення ефективності менеджменту.